

miljømæssig virkning, så stemte Venstre for. Hvorfor monstro Venstre gjorde det? Hvorfor var man ikke optaget af beskæftigelsesmæssige interesser eller industriinteresser ved den lejlighed? Det er jo nok, fordi de ikke nåede at komme på banen ved den lejlighed, for det gik relativt hurtigt med det der forslag. Jeg synes sådan set, det er godt, at Venstre har fået det forslag, for det er i virkeligheden det eneste, vi kender, som er ægte, hvor Venstre har valgt en skat ud fra en miljømæssig betragtning, og det er da godt, at Venstre gjorde det. Men hvorfor er det overhovedet ikke muligt at bevæge Venstre i den her forbindelse? Det er jo nok, fordi der har været nogle på banen, ganske voldsomt. De har også været hos mig, men forskellige argumenter hører man på, og så tager man stilling ud fra ens egen grundholdning og ikke ud fra hvad dem, der kommer med argumenterne, mener.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jo, men jeg er jo altid meget begejstret over, at man taler meget om Venstres miljøpolitik. Og tænk hvis vi nu, når ordføreren for SF er på tælerstolen, også kunne komme til at tale lidt om SF's. Men det kan vi ikke.

Det interessante er altså at tale om Venstre, og det siger vi tak for. Men jeg synes da ikke, der er noget galt i det. SF skal da også være lidt stolte over det, SF kommer med, så lad os da prøve at diskutere lidt, hvad SF mener. Kunne vi ikke få at vide, hvornår SF vil sætte hælene i og sige: Det her vil vi ikke være med til. Indtil nu hører vi alt muligt andet, men vi kan ikke få at vide, om SF vil sige: Det med tekstiltryk er altså for farligt. Det accepterer vi ikke. Eller undervognsbehandling.

SF har måske allerede været ovre at handle og snakke om det her forslag, men jeg synes, det er så ærgerligt. Jeg er selvfølgelig imponeret og siger tak for den debat om Venstres politik, men nu var det jo lige SF's politik, vi var kommet til.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Blot som svar til hr. Hans Christian Schmidt: Vi har ikke været ovre at handle noget som helst af i den her forbindelse. Vi synes, det her lovforslag kunne blive bedre, og det håber vi også at regeringen synes, og det regner vi med at finde ud af i forbindelse med de drøftelser, som skal

være i den kommende tid. Når vi kan bruge megen tid på Venstres miljøpolitik, så giver jeg hr. Hans Christian Schmidt ret i, at det er sådan set helt urimeligt. Det kan være på én linje. Der var ét forslag. Det var 15 mio. kr. Det var vores forslag, som regeringen fremsatte efter aftale. Den var selv tilhænger af det glimrende forslag. Det er det, som er beviset på, at Venstre også kan bruge en afgift i en miljømæssig henseende. Det eneste eksempel, vi rigtig har.

Klaus Kjær (DF):

Begrundelsen for lovforslaget om at indføre afgift på pvc og ftalater er ifølge bemærkningerne hensynet til miljøet, og der har sandelig også været diskuteret meget miljø. Men det er en uomtvistelig kendsgerning, at forslaget medfører et provenu til staten på 95 mio. kr. årligt.

I virkeligheden er der ikke de store miljømæssige problemer i forbindelse med afbrænding af pvc, idet den klor, som bliver afgivet, bliver til saltsyre i de her røggasrensningsanlæg, som er meget, meget effektive og moderne i dag. Den bliver til saltsyre, og saltsyren bliver neutraliseret med en base til salt og vand. Altså har man et restprodukt, som er det rene kogsalt, og det kan deponeres. Det skal ikke deponeres, fordi det er salt, men det skal deponeres, fordi det også indeholder andre restprodukter såsom tungmetaller osv. Men afbrænding af pvc i forbindelse med klorudvikling osv. har ikke nogen som helst miljømæssig effekt.

Hvis så afgiften alene dækkede omkostningerne i forbindelse med deponering, hvor deponeringen selvfølgelig også omfatter andre ting end det her salt, nemlig tungmetallerne, så kunne der være tale om et ganske fornuftigt forslag. Men med de foreslåede afgifter er der klart tale om fiskale formål og ikke miljøformål.

Forslaget vil virke til skade for pvc-branchen i relation til konkurrenceformålet med udlandet, idet produkterne vil kunne sælges billigere f.eks. i Tyskland, hvor der mig bekendt ikke er afgift på pvc.

De penge, som erhvervslivet skal betale i afgifter, ville på lang sigt på en bedre måde kunne bruges i udviklingen af nye, miljøvenlige produkter, eksempelvis til erstatning for ftalaterne, altså at man finder andre blødgørende midler. Men erhvervslivet har ikke råd til både at udvikle nye produkter og betale en forholdsvis høj afgift.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte forslaget.